

Nieuwsbrief - GZR Updates 2022-11

Nummer 11, 2022

Redactie: mr. dr. R.P. Wijne, mr. L. Beij, mr. drs. R.M. Bertens, mr. J.W. Bosman, mr. M. Christe, mr. A.C. de Die, mr. M.A. Goldschmidt, mr. J.F. Groen, mr. N.A.D. Groot, mr. I.W. Hanemaaijer, mr. M.M. Hofstee, mr. A. Jagt, mr. J.M. Janson, mr. drs. C. van der Kolk, mr. X.R. van der Kruk-Ras, mr. I.J. de Laat, mr. E. Lam, mr. M. Martin, mr. A.M. De Nijs, mr. C. Pluijgers, mr. T.R. Riemersma, mr. A. Rube, mr. D. Schuurman, mr. S. Snelder, mr. C. Velink, mr. C.W.M. Verberne, mr. H.B.M. Vrieling, mr. J.M. de Vries, mr. D. van der Wal en mr. K.S. Waldron.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2022:625](#) 22-04-2022

Zorgmachtiging. Motiveringsgebrek bij toewijzing verplichte zorg in de vorm van opname, gelet op gemotiveerd bezwaar betrokkene. Vernietiging.

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2022:4711](#) 18-05-2022

Terugvordering declaraties bij overschrijding omzetplafonds niet onredelijk.

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2022:3250](#) 13-04-2022

Zorgmachtiging. Verhouding Wvggz en Wfz. Medische verklaring na vier maanden nog actueel.

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2022:2346](#) 08-04-2022

Zorgmachtiging. Gemotiveerd verweer tegen verplichte zorg. Geen wilsbekwaam verzet. Volledige toets wilsbekwaamheid niet nodig.

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2022:2892](#) 25-03-2022

Zorgmachtiging toegewezen. In de stukken zijn verschillende vormen van verplichte zorg genoemd. Referteverklaring onduidelijk. Tweede referteverklaring.

Uitspraken zonder ECLI

[Geschillencommissie ziekenhuizen](#) 18-10-2021

Risico's en complicaties mogen niet te algemeen worden uitgelegd.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Risico's en complicaties mogen niet te algemeen worden uitgelegd.

Een patiënt moet een operatie ondergaan vanwege een gezwel in zijn oksel. Voorafgaand aan de operatie heeft hij bij herhaling gevraagd of er ernstiger zenuw schade kon optreden en of hij na de ingreep nog piano zou kunnen spelen. Hoewel de patiënt wel in algemene zin over zenuw schade is geïnformeerd, is een mogelijke uitval van functie van de vingers of krachtsverlies niet genoemd. De commissie is van oordeel dat de patiënt hierover had moeten worden geïnformeerd omdat de patiënt bij herhaling het belang van zijn handfunctie heeft onderstreept. Ook overweegt de commissie dat het een gemiste kans is dat de raad van bestuur van de zorgverlener de patiënt niet heeft uitgenodigd voor een gesprek nadat de klachtenonderzoekscommissie de klacht deels gegrond verklaarde.

Feiten

Patiënt moest een operatie ondergaan ter verwijdering van een goedaardig gezwel in zijn oksel. De operatie stond aanvankelijk gepland op 3 oktober 2018. Bij de voorbereiding van de operatie vermoedde de arts-assistent een grotere operatie met meer risico's dan aanvankelijk gedacht omdat het gezwel verder bleek door te lopen dan aanvankelijk gedacht, mogelijk waren ook vaat- en zenuwstructuren betrokken. De arts-assistent heeft de ingreep dan ook geannuleerd en een meer ervaren collega gevraagd zich in de casus te verdiepen. Deze collega heeft op basis van de bestaande onderzoeken en gegevens geoordeeld dat de operatie door hem kon worden uitgevoerd. Tijdens het voorbereidende gesprek werd niet gesproken over de risico's of de kans op letsel zoals dat later is ontstaan en er zijn geen alternatieven voor de behandeling besproken. De operatie is op 24 oktober 2018 uitgevoerd. Als gevolg van de operatie is zenuw schade ontstaan waardoor de patiënt zijn vingers niet meer kan spreiden en zijn vingers deels gevoelig, 'doof' en onbruikbaar zijn. De functies van de rechterhand zijn

ernstig beperkt; hij kan niet meer piano spelen. Bij de zorgaanbieder heeft de patiënt een klacht ingediend erop neerkomende dat (1) voorafgaande aan de operatie diepgaander onderzoek had moeten plaatsvinden, (2) uitdrukkelijk had moeten worden gewaarschuwd voor het mogelijk optreden van zenuwletsel en (3) tijdens de operatie onzorgvuldig is gehandeld doordat bewust het risico op zenuwletsel is genomen. De klachtenonderzoekscommissie van de zorgaanbieder heeft de onder (1) en (2) genoemde klachten gegrond verklaard, maar de onder (3) genoemde klacht ongegrond. De raad van bestuur van de zorgaanbieder heeft de conclusie van de klachtenonderzoekscommissie overgenomen. Patiënt kan zich daarin niet vinden en heeft een geschil ingediend. Hij maakt aanspraak op vergoeding van door hem geleden en nog te lijden schade welke begroot is op € 15.000. Ter zitting merkt de patiënt op dat het contact met de chirurg altijd goed is geweest. Na de brief van de raad van bestuur waarin het advies van de klachtenonderzoekscommissie werd overgenomen heeft de patiënt echter niets meer van de zorgaanbieder gehoord terwijl hij een uitnodiging voor een gesprek en een handreiking ter dekking van de door hem geleden schade zeer op prijs had gesteld en verwacht.

De zorgaanbieder onderschrijft dat de arts-assistent aanvankelijk inschatte dat de operatie en de daaraan verbonden risico's groter waren dan aanvankelijk gedacht en haar bekwaamheid als assistent te boven ging zodat zij besloot de operatie te annuleren. Een andere chirurg, die veel ervaring heeft in dit gebied, werd gevraagd de ingreep uit te voeren. Daartoe hebben de chirurg en de radioloog de MRI-scan beoordeeld. Geen van beide specialisten zag aanwijzingen die op een gecompliceerde ingreep konden duiden. De zorgaanbieder is het, anders dan haar eigen raad van bestuur eerder, niet eens met de conclusie van de klachtenonderzoekscommissie dat er voorafgaand aan de ingreep diepgaander onderzoek had moeten plaatsvinden. De chirurg heeft de patiënt en zijn echtgenote de ingreep uitgelegd en de MRI met hen besproken, waarbij hij de bij de ingreep passende complicaties (nabloeding, zenuwletsel, seroomvorming, wondinfectie) heeft benoemd. Ten aanzien van het mogelijke zenuwletsel is besproken dat een gevoelloosheid kan optreden rond het operatielitteken. De patiënt heeft vervolgens desgevraagd aangegeven dat hij de operatie ondanks de beschreven complicaties wilde laten uitvoeren omdat hij last ervoer van het lipoom. Dat tijdens de operatie van 24 oktober 2018 bleek dat één van de aftakkingen van de plexus geheel door het lipoom liep, was voorafgaand aan de ingreep niet te voorzien. De opgetreden complicatie is uiterst zeldzaam en wordt niet in de literatuur beschreven. De zorgaanbieder is dan ook van mening dat de complicatie dermate uitzonderlijk is dat die niet door de chirurg behoefde te worden vermeld. Ondanks deze uitzonderlijke situatie wordt de complicatie nu wel aan patiënten beschreven. De zorgaanbieder verzoekt alle klachten van de patiënt ongegrond te verklaren en het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af te wijzen.

Oordeel

Met betrekking tot de klacht dat voorafgaand aan de operatie diepgaander onderzoek had moeten plaatsvinden stelt de commissie dat het meest vergaande en diepgaande onderzoek om een lipoom in kaart te brengen bij patiënt is uitgevoerd (een echo gecombineerd met een MRI-scan). De commissie is, anders dan de klachtenonderzoekscommissie en de raad van bestuur van de zorgaanbieder, van oordeel dat geen sprake is van onzorgvuldig handelen. De commissie stelt vast dat de chirurg de patiënt heeft gewezen op mogelijke complicaties (nabloeding, zenuwletsel, seroomvorming, wondinfectie). Die complicaties zijn echter in zijn algemeenheid benoemd en desgevraagd heeft de chirurg aangegeven dat met zenuwletsel werd geduid op gevoelloosheid rond het operatielitteken. Onweersproken is dat de patiënt bij herhaling heeft gevraagd of er ernstiger zenuwschade kon optreden en dat hij meermalen heeft gevraagd of hij na de ingreep nog piano zou kunnen spelen: hij heeft het belang hiervan voor hem duidelijk kenbaar gemaakt. De chirurg heeft een mogelijke uitval van functie van de vingers of een krachtverlies van de hand echter niet benoemd. De commissie is van oordeel dat de chirurg hier wel toe gehouden was, zeker nu de patiënt bij herhaling het belang van zijn handfunctie heeft onderstreept. Evenals de klachtenonderzoekscommissie verklaart de commissie dit klachtonderdeel gegrond.

De commissie is ter zake de uitvoering van de ingreep met de klachtonderzoekscommissie van oordeel dat deze zorgvuldig is geweest.

Met betrekking tot de gevorderde schadevergoeding overweegt de commissie dat er geen causaal verband bestaat tussen het handelen – het onvoldoende wijzen op het mogelijk optreden van zenuwletsel – en de geleden materiële en immateriële schade. De patiënt had deze ingreep, die risico's met zich meebracht, vanwege het beloop (groei) van het lipoom hoe dan ook binnen afzienbare tijd moeten ondergaan, waarbij de commissie in aanmerking neemt dat de patiënt de kans is gegund om de beslissing tot het laten uitvoeren van de ingreep goed te overwegen en indien gewenst een second opinion in te winnen. De commissie overweegt tot slot dat het prijzenswaardig is hoe de patiënt en de chirurg ondanks de erg vervelende complicaties en klachten met elkaar in goed contact en gesprek zijn gebleven. Dat de raad van bestuur van de zorgaanbieder geen gesprek met de patiënt is aangegaan ziet de commissie als een gemiste kans.

mr. L. Beij

Instantie: Geschillencommissie ziekenhuizen

Datum uitspraak: 18-10-2021

Zaaknummer: 42271/58318

RECHTSPRAAK

Zorgmachtiging. Verhouding Wvggz en Wfz. Medische verklaring na vier maanden nog actueel.

Zorgmachtiging toegewezen. Eerder afgewezen op grond van de Wfz. Wvggz heeft ander kader dan Wfz, dus verzoek ontvankelijk. Dat er geen recente medische verklaring is, komt voor risico van betrokkene.

Feiten

De officier van justitie heeft verzocht om een zorgmachtiging ten aanzien van betrokkene te verlenen, als bedoeld in artikel 6:4 Wvggz, voor de duur van zes dan wel drie maanden.

Oordeel

Betrokkene is niet aanwezig bij de behandeling van het verzoek. Gebleken is dat de oproepingsbrief zowel per post als per e-mail aan betrokkene is verzonden, alsook dat de persoonlijk begeleider de oproepingsbrief persoonlijk aan betrokkene heeft overhandigd. Betrokkene was dus op de hoogte van de zitting. De rechtbank overweegt dat betrokkene niet bereid is zich te doen horen.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het verzoek overweegt de rechtbank dat de strafkamer een verzoek om een zorgmachtiging op grond van artikel 2.3 Wfz heeft afgewezen. De advocaat van betrokkene heeft daarom gepleit voor niet-ontvankelijkheid. De rechtbank overweegt dat de criteria voor een zorgmachtiging op grond van de Wvggz en Wfz dezelfde zijn, maar dat het kader anders is, te weten de strafrechtelijke handhaving van de openbare orde. Het kader van de Wvggz en de doelen (art. 3:4 Wvggz) zijn anders en breder. De officier van justitie kan in haar verzoek worden ontvangen.

Er is geen recente medische verklaring, omdat betrokkene niet bereid was om zich te laten onderzoeken. Wel wordt in de medische verklaring verwezen naar de medische verklaring in het kader van de Wfz-procedure. Het feit dat er geen recente medische verklaring is, dient naar het oordeel van de rechtbank voor rekening en risico van betrokkene te komen en staat onder omstandigheden het verlenen van een zorgmachtiging niet in de weg (zie

ECLI:NL:HR:2020:1509). Voorts concludeert de rechtbank op basis van de medische verklaring van 3 december 2021 dat sprake is van een psychische stoornis bij betrokkene. De rechtbank acht die medische verklaring nog actueel.

Overigens oordeelt de rechtbank dat is voldaan aan de criteria voor en doelen van verplichte zorg als bedoeld in de Wvggz. De rechtbank verleent de zorgmachtiging voor de duur van drie maanden. De advocaat van betrokkene had als meest subsidiaire verweren verzocht om een kortere geldigheidsduur, namelijk voor de duur die nodig is om betrokkene te horen dan wel voor de duur die nodig is voor het diagnostisch onderzoek. De rechtbank overweegt dat er plek was voor betrokkene bij een ggz-instelling, zodat een periode van drie maanden voldoende wordt geacht.

mr. J.F. Groen

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 13-04-2022

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2022:3250

Zaaknummer: C/03/303791 / BZ RK 22/660

Rechters: C.M.W. Nobis

Advocaten: H.C. Ingelse

Wetsartikelen: 6:4 Wvggz en

RECHTSPRAAK

Zorgmachtiging. Gemotiveerd verweer tegen verplichte zorg. Geen wilsbekwaam verzet. Volledige toets wilsbekwaamheid niet nodig.

Zorgmachtiging toegewezen. Gemotiveerd verweer tegen toedienen van medicatie. Geen sprake van wilsbekwaam verzet. Volledige toets wilsbekwaamheid door de rechtbank niet nodig. Arrest Hoge Raad kan niet zo strikt worden uitgelegd.

Feiten

De officier van justitie heeft verzocht om een zorgmachtiging, als bedoeld in artikel 6:4 Wvggz.

De advocaat van betrokkene heeft gemotiveerd bepleit dat betrokkene wilsbekwaam verzet vertoont tegen toediening van de medicatie als vorm van verplichte zorg. Gelet op recente jurisprudentie van de Hoge Raad, dient dit wilsbekwame verzet gehonoreerd te worden, dan wel dient een beslissing op het verzoek tot het verlenen van een zorgmachtiging te worden aangehouden om een deskundigenonderzoek te verrichten naar de wils(on)bekwaamheid van betrokkene ten aanzien van verplichte zorg in de vorm van 'toedienen van medicatie'.

Oordeel

De rechtbank overweegt dat zich geen situaties voordeden als bedoeld in artikel 2:1 lid 6, aanhef en onder b, Wvggz en dat de rechtbank moet beoordelen of sprake is van wilsbekwaam verzet.

De rechtbank overweegt dat de uitspraak van de Hoge Raad niet zo strikt dient te worden uitgelegd als de advocaat aanvoert. Uit wet noch wetsgeschiedenis heeft de rechtbank kunnen opmaken dat het de bedoeling is dat de toets of sprake is van wilsbekwaam verzet een volle toets is die door de rechter moet worden uitgevoerd, met inschakeling van een onafhankelijk deskundige, bij elke beslissing over verplichte zorg waarin een verweer wordt gevoerd in lijn met artikel 2:1 lid 6 Wvggz. Dat die rechterlijke toets door de wetgever niet beoogd is, wordt

ook bevestigd in artikel 5:9 waarin staat waarop de medische verklaring van de niet bij de behandeling betrokken psychiater moet zien. Daarin staat de beoordeling van de vraag of betrokkene wilsbekwaam is in zijn of haar verzet tegen verplichte vormen van zorg niet genoemd.

De toets of sprake is van wilsbekwaam verzet is overigens wel permanent aan de orde in de verhouding zorgverantwoordelijke-betrokkene en kan via het klachtrecht worden aangevochten, aldus de rechtbank.

De rechtbank is van oordeel dat een onafhankelijke, nieuwe wilsbekwaamheidstoets niet noodzakelijk is. Voldoende is onderbouwd dat en waarom de zorgverantwoordelijke meent dat sprake is van wilsonbekwaamheid. De rechtbank meent dat geen sprake was van wilsbekwaam verzet tegen deze vorm van verplichte zorg.

Al met al oordeelt de rechtbank dat er is voldaan aan de criteria voor en doelen van verplichte zorg als bedoeld in de Wvggz. De rechtbank verleent de zorgmachtiging voor de (verzochte) duur van twaalf maanden.

mr. J.F. Groen

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 08-04-2022

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2022:2346

Zaaknummer: 715245 / FA RK 22-1695

Rechters: H.M. Patijn

Advocaten: L.M.A. Schwartz

Wetsartikelen: 2:1 Wvggz en 6:4 Wvggz

RECHTSPRAAK

Zorgmachtiging. Motiveringsgebrek bij toewijzing verplichte zorg in de vorm van opname, gelet op gemotiveerd bezwaar betrokkene. Vernietiging.

***Zorgmachtiging. Gemotiveerd verweer tegen opname in
accommodatie. Rechtbank heeft onvoldoende gemotiveerd waarom die
vorm van verplichte zorg toch dient te worden toegewezen.
Vernietiging en terugverwijzing.***

Feiten

De officier van justitie heeft verzocht om een zorgmachtiging op de voet van artikel 2.3 lid 1 Wfz jo. 6:5 Wvvgz.

De rechtbank heeft de zorgmachtiging verleend en overwogen: 'Gebleken is dat er geen mogelijkheden voor passende zorg op louter vrijwillige basis zijn. Om die reden is verplichte zorg nodig. De in het verzoekschrift genoemde vormen van zorg zijn gebaseerd op het zorgplan en de medische verklaring en het advies van de geneesheer-directeur. (...)'

Oordeel

De betrokkene heeft in cassatie geklaagd dat de rechtbank haar oordeel niet (voldoende) heeft gemotiveerd ten aanzien van de verzochte opname in een accommodatie, terwijl daartegen wel verweer is gevoerd.

De Hoge Raad overweegt dat de rechter die een zorgmachtiging verleent, dient te motiveren dat voor de vormen van verplichte zorg waarvoor de machtiging wordt verleend, is voldaan aan de criteria voor en het doel van verplichte zorg. Daarbij geldt dat de rechter mag volstaan met een verwijzing naar de medische verklaring en de overige aan het verzoek ten grondslag liggende stukken indien daaruit voldoende duidelijk blijkt dat is voldaan aan de criteria voor en het doel van de verplichte zorg. Indien echter de betrokkene bezwaar maakt tegen een bepaalde vorm van zorg, of de duur daarvan, zal de rechter zijn beslissing op dat punt moeten motiveren. De rechter behoeft alleen in te gaan op een dergelijk bezwaar indien het voldoende

is toegelicht.

In dit geval is tijdens de mondelinge behandeling gemotiveerd bezwaar gemaakt tegen verplichte zorg in de vorm van opname in een accommodatie. De rechtbank heeft ten onrechte niet haar motivering toegespitst op de argumenten die betrokkene ter onderbouwing van zijn bezwaar tegen opname heeft aangevoerd.

De Hoge Raad vernietigt de beschikking van de rechtbank en verwijst het geding terug naar die rechtbank ter verdere behandeling en beslissing.

mr. J.F. Groen

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 22-04-2022

ECLI: ECLI:NL:HR:2022:625

Zaaknummer: 21/05399

Rechters: C.H. Sieburgh, S.J. Schaafsma en G.C. Makkink

Advocaten: J. van Weerden

Wetsartikelen: 6:5 Wvggz

RECHTSPRAAK

Zorgmachtiging toegewezen. In de stukken zijn verschillende vormen van verplichte zorg genoemd. Referteverklaring onduidelijk. Tweede referteverklaring.

Zorgmachtiging toegewezen. In de stukken zijn verschillende vormen van verplichte zorg genoemd. Uit de referteverklaring blijkt niet duidelijk met welke vormen van verplichte zorg betrokkene instemt. Tweede referteverklaring ingediend.

Feiten

Ten aanzien van betrokkene heeft de officier van justitie verzocht om een zorgmachtiging te verlenen als bedoeld in artikel 6:4 Wvvgz. De advocaat van betrokkene heeft een referteverklaring overgelegd, waarin is opgenomen dat de betrokkene instemt met toewijzing van het verzoek tot een zorgmachtiging en met de hierin verzochte duur en vormen van verplichte zorg 'die ook in het zorgplan zijn opgenomen'.

De rechtbank heeft evenwel geconstateerd dat in het verzoekschrift van de officier van justitie als vorm van verplichte zorg is opgenomen 'Onderzoek van de woon- of verblijfsruimte', maar dat deze vorm van verplichte zorg niet is opgenomen in het zorgplan en overigens ook niet in de medische verklaring, maar dan weer wel in de bevindingen van de geneesheer-directeur.

Oordeel

De rechtbank overweegt dat met de op 1 november 2021 in werking getreden wetwijziging van artikel 6:4 Wvvgz de wetgever heeft geëxpliciteerd dat de rechter de mogelijkheid heeft om af te wijken van zowel de in het zorgplan als de in het verzoekschrift van de officier van justitie opgenomen doelen of vormen van verplichte zorg.

De rechtbank overweegt dat met de referteverklaring de betrokkene heeft aangegeven niet bereid te zijn zich te doen horen. Echter, dan moet de rechtbank wel duidelijk zijn waarmee de betrokkene instemt. In dit geval worden in de stukken verschillende vormen van verplichte zorg genoemd.

Gelet op de in het algemeen korte tijdsspanne tussen het indienen van een verzoek voor een zorgmachtiging en de oproeping voor de zitting, zou het weigeren van een referteverklaring op grond van een dergelijke onduidelijkheid zonder de betrokkene en diens advocaat hierop te wijzen, in enige mate de figuur van de referteverklaring zinledig maken.

De rechtbank heeft daarom contact opgenomen met de advocaat van betrokkene, die na overleg een tweede referteverklaring heeft overgelegd waarin ook met de niet in het zorgplan genoemde vormen van verplichte zorg wordt ingestemd. Ook doet betrokkene afstand van zijn recht om tijdens de mondelinge behandeling te worden gehoord.

Al met al acht de rechtbank zich voldoende geïnformeerd om op het verzoek te beslissen. De rechtbank verleent de zorgmachtiging voor de in het verzoekschrift van de officier van justitie verzochte vormen van verplichte zorg.

mr. J.F. Groen

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 25-03-2022

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2022:2892

Zaaknummer: C/10/634948 / FA RK 22-1743

Rechters: M. van Kuilenburg

Advocaten: J.P. Vandervoodt

Wetsartikelen: 6:4 Wvggz en 6:1 Wvggz

RECHTSPRAAK

Terugvordering declaraties bij overschrijding omzetplafonds niet onredelijk.

Psychiater overschrijdt enkele jaren de omzetplafonds zoals overeengekomen met Zilveren Kruis. De zorgverzekeraar vordert de te veel betaalde bedragen (incl. rente) terug. De rechtbank acht dit niet onredelijk of anderszins onrechtmatig.

Feiten

Over de jaren 2015, 2016 en 2017 sluiten zorgverzekeraar Zilveren Kruis en een psychiater overeenkomsten voor psychiatrische zorg. In die overeenkomsten zijn steeds omzetplafonds opgenomen met daarin maximaal door de psychiater te declareren bedragen. De psychiater overschrijdt in deze jaren echter steeds het overeengekomen plafond en Zilveren Kruis betaalt daarbij steeds het meerdere. In deze procedure vordert zij echter de te veel betaalde bedragen over deze jaren (in totaal zo'n € 185.000 met daarbovenop wettelijke rente) terug, met een beroep op onverschuldigde betaling. De psychiater voert onder meer het (opmerkelijke) verweer dat het innen van deze vorderingen als maatschappelijk onbetamelijk moet worden gekwalificeerd en dat zij patiënten behandelde met zware psychiatrische problematiek, die niet makkelijk naar een andere zorgverlener konden worden bemiddeld.

Oordeel

De rechter wijst de vorderingen van Zilveren Kruis toe. Enkele overwegingen zijn allereerst het citeren waard. Zo is het volgens de rechter 'een feit van algemene bekendheid dat er in Nederland al jarenlang (te) lange wachtlijsten zijn voor patiënten met zware psychiatrische problematiek'. Daarom roept 'de mededeling van Zilveren Kruis ter zitting dat psychiatrische patiënten probleemloos binnen de daarvoor geldende "Treknormen" [...] kunnen worden doorbemiddeld' dan ook vragen op. Echter, dat is volgens de rechter niet voldoende om te spreken van onaanvaardbaar gedrag van Zilveren Kruis in strijd met de redelijkheid en billijkheid. Ook is het niet onrechtmatig dat Zilveren Kruis niet tussentijds in gesprek wilde gaan over wijziging van de (contractueel overeengekomen) omzetplafonds. De psychiater

heeft ook onvoldoende onderbouwd dat de omzetplafonds zijn overschreden door de behandeling van patiënten die niet konden wachten op een behandeling elders. Aldus komt het overschrijden van de budgetplafonds voor rekening van de psychiater, alsmede de kosten van dit proces.

mr. R.M. Bertens

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 18-05-2022

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2022:4711

Zaaknummer: C/09/606256 / HA ZA 21-96

Rechters: J. Brandt

Advocaten: J. Ekelmans en E.A.C. Nijhof-Top

Wetsartikelen: